

PROP DE VOSALTRES

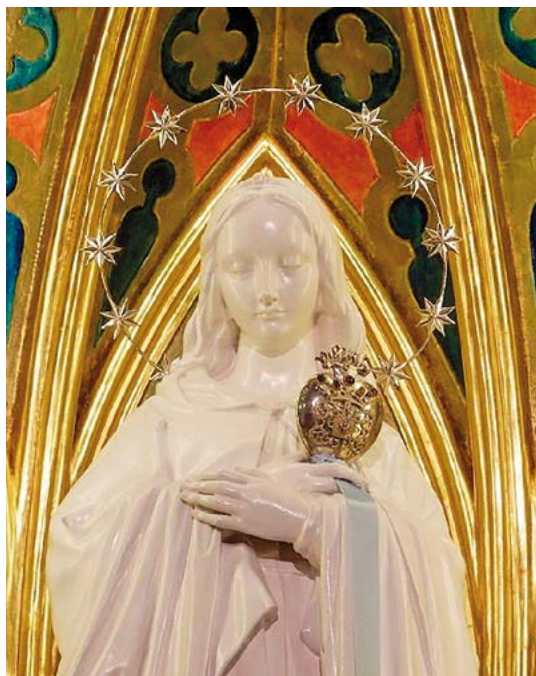
La Mare de Déu de l'Acadèmia

Estimats diocesans:

El dia de la festa de la Patrona de la ciutat de Lleida, el 2 d'octubre, coincideix enguany amb el primer diumenge d'aquest mes. Això fa que es redobli la solemnitat dels actes en honor a la Mare de Déu que la renovada Junta directiva de la Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana ha organitzat per a tots els devots, per als simpatitzants de les nostres tradicions i per a tothom que hi participa, seguint un costum secular a la nostra ciutat.

En les celebracions marianes d'aquest any s'han introduït alguns canvis. Potser el més cridaner ha estat passar al matí el Certamen Literari —celebrat durant molts anys a la tarda— per a unir-lo amb el final de la Missa solemne. El lloc és el mateix de sempre, la Casa de l'Església, on té la seva seu l'Acadèmia i on es venera la imatge de la Verge en el seu preciós i cuidat oratori, amb parets i vitrines plenes d'història i afecte cap a la Mare de Jesús. Allí hi coincideixen també molts devots a resar i a participar en l'Eucaristia setmanal, moltes famílies a celebrar les seves festes domèstiques i molts visitants a gaudir d'un edifici singular que és l'orgull de tots els lleidatans. La Junta espera que augmenti la participació i que la festa tingui més ressò a la nostra ciutat: desitjaria retornar a la importància social i eclesial que tenia en les dècades anteriors. És una aspiració a la qual tots hauríem de contribuir en la mesura de les nostres forces i responsabilitats.

En la celebració d'aquest primer diumenge d'octubre hi ha un element fonamental —compte a

perdre de vista o equivocar-nos en això— i un altre de secundari. D'una banda, l'apropament devocional a la Mare de Déu, i també Mare nostra. Hi acudim en les alegries i en les febleses, tant personals com comunitàries. El poble cristià la venera amb multitud d'advocacions tot reconeixent el seu lloc preeminent en la Història de la Salvació i que és única, la persona que acull els nostres sentiments. L'advocació que mou la nostra ciutat com la seva Patrona és la Verge Blanca de l'Acadèmia. Tots els nostres anhels se centren en augmentar la devoció i l'amor a la Mare de Déu.

El segon element és l'organització dels actes festius que ajuden a acostar-nos amb més profunditat a la Mare de Déu. És un costum molt antic vincular la nostra festa a una advocació mariana amb marcada prevalença en un determinat territori o ciutat. La Junta ha gestionat per a enguany la presència de LA MARE DE DÉU DE MERITXELL, Patrona del Principat d'Andorra, en commemoració del Centenari de la seva coronació canònica. El Consell General de les Valls d'Andorra la va declarar Patrona l'any 1873 i el papa Pius X va confirmar el seu patronatge l'any 1921. La seva festa se celebra el dia 8 de setembre.

El Sr. Arquebisbe d'Urgell presidirà la Santa Missa i el Certamen Literari Marià. Faig constar el meu agraïment per la seva presència i companyia. També vull fer extensiva la invitació a tothom a participar en els actes programats. Ens sentirem molt honorats de comptar amb un nombrós grup de devots que estenen entre familiars i coneguts la devoció a la Patrona de Lleida.

Sabem que moltes poblacions i confraries tenen la Mare de Déu com a Patrona i Benefactora. Tant de bo que cada vegada estigui més present en les nostres vides. Però l'advocació que ara recordem té una especial vinculació amb la nostra diòcesi: fem moltes reunions pastorals a la seva Casa, tots els sacerdots tenim el recés mensual al seu oratori i també allí acudeixen membres de la Vida Consagrada i laics a dedicar una estona per pregar.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

75è aniversari de l'entronització de la Moreneta a la Catedral

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va commemorar, el passat 10 de setembre, el 75è aniversari de l'entronització de la Patrona de Catalunya al seu tron de Montserrat. La celebració, que va servir per celebrar també la festa tradicional de les Marededéus Trobades del 8 de setembre, va consistir en una solemne Eucaristia presidida pel bisbe de Lleida, i concelebrada pel monjo Joan M. Mayol, director de la Confraria de Montserrat i rector del santuari, i pel consiliari de la Confraria, Mn. Josep Maria Escorihuela.

La imatge de la Moreneta, venerada durant l'any al cambril de l'altar de la Confraria, va ser traslladada per a aquesta jornada a l'altar major de la Catedral, per a ser retornada tot just acabada la celebració en processó per l'interior del temple fins a la seva capella, portada per confreres de Montserrat i membres de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

El cant del *Virolai* i la recitació de l'oració del 75è aniversari van posar el punt i final a la cerimònia.

CERCA DE VOSOTROS

La Virgen de la Academia

Queridos diocesanos:

El día señalado para la fiesta de la Patrona de la ciudad de Lleida, 2 de octubre, coincide este año con el primer domingo del mes actual. Eso hace que se redoble la solemnidad de los actos en honor de la Virgen que la renovada Junta directiva de la Pontificia y Real Academia Bibliográfica Mariana ha organizado para todos los devotos, para los simpatizantes de nuestras tradiciones y para todos aquellos que participan en los mismos siguiendo una costumbre secular en nuestra ciudad.

Algunos cambios se han introducido en las celebraciones marianas de este año. Seguramente el más llamativo ha sido el fijar por la mañana el Certamen Literario para unirlo con el final de la Misa solemne. Durante varios años se celebraba por la tarde. El lugar es el mismo de siempre, la Casa de la Iglesia, donde tiene su sede la referida Academia y donde se venera la imagen de la Virgen en su precioso y cuidado oratorio, con paredes y vitrinas llenas de historia y cariño hacia la Madre de Jesús. Allí acuden también muchos devotos a rezar y a participar en la Eucaristía semanal, muchas familias a celebrar sus fiestas domésticas y muchos visitantes a gozar de un edificio singular que es orgullo de todos los lleidanos. La Junta espera que la participación aumente y sea posible que la fiesta tenga más resonancia en nuestra ciudad; desearía llegar a la importancia social y eclesial que se apreciaba en las décadas anteriores. Es una aspiración a la que todos nosotros deberíamos contribuir en la medida de nuestras fuerzas y responsabilidades.

En la celebración de este primer domingo de octubre hay un elemento fundamental y otro secundario. No lo podemos perder de vista ni equivocarnos en nuestra apreciación. Por una parte la cercanía devocional a la Virgen María, Madre de Dios y Madre nuestra. A ella acudimos en las alegrías y en las debilidades, tanto personales como comunitarias. Reconociendo su lugar preeminente en la Historia de la Salvación, el pueblo cristiano la venera con multitud de advocaciones reconociendo que es única la persona que acoge nuestros sentimientos. La advocación que mueve a nuestra ciudad como su Patrona es la Virgen Blanca de la Academia. Todos nuestros desvelos se centran en aumentar la devoción y el amor a la Virgen María.

El segundo elemento es la organización de los actos festivos que ayudan a acercarse con más profundidad a la Virgen. Es una costumbre muy antigua vincular nuestra fiesta a una advocación mariana con marcada prevalencia en un determinado territorio o ciudad. La Junta ha gestionado para este año la presencia de LA VIRGEN DE MERITXELL, Patrona del Principado de Andorra en conmemoración del Centenario de su coronación canónica. El Consell General de les Valls d'Andorra la declararon Patrona el año 1873 y el papa Pío X confirmó su patronazgo el año 1921. Su fiesta se celebra el día 8 de septiembre.

El Sr. Arzobispo de Urgel presidirá la Santa Misa y el Certamen Literario Mariano. Queda aquí constancia de mi agradecimiento por su presencia y compañía. También quiero hacer extensiva la invitación a todos para participar en los actos programados. Nos sentiremos muy honrados por contar con un numeroso grupo de devotos que extienden entre familiares y conocidos la devoción a la Patrona de Lleida.

Me consta que muchas poblaciones y cofradías tienen a la Virgen María como Patrona y Benefactora. Cuanto más cercana a vuestras vidas esté tanto mejor. Pero la advocación que ahora recordamos tiene una especial vinculación con toda nuestra diócesis. En su Casa hacemos muchas reuniones y encuentros pastorales, en su oratorio tenemos el retiro mensual todos los sacerdotes y a ella acuden también miembros de la Vida Consagrada y laicos para dedicar un tiempo a la oración. Con mi afecto y bendición,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Reunió per al Pla Diocesà d'activitats pastorals

Els caps d'Àrea Pastoral i dels arxiprestes de la diócesi de Lleida es van reunir el passat dijous 15 de setembre amb l'objectiu de reflexionar sobre

el Pla Diocesà d'activitats pastorals previstes per al curs 2022-2023.

Es van valorar aquells aspectes on cal posar els accents de les di-

ferents accions en els propers mesos, d'acord amb allò que preveu desenvolupar el Pla Diocesà, tant als arxiprestats com a les diferents àrees de treball: Evangelització, Pastoral, Sociocaritativa i Catequesi.

Per una altra part, Mn. Luis Antonio Aguirre Abella ha assumit la condició de rector de la Parròquia de Sant Vicenç, màrtir, d'Àger i les de la seva vall, i de Sant Miquel, arcàngel, d'Os de Balaguer, en substitució de Mn. Xavier Navarro, que n'ha estat el titular durant els darrers deu anys.

El bisbe Salvador Giménez va assistir el passat diumenge 11 de setembre al relleu que es va fer efectiu amb sengles misses concelebrades amb els dos sacerdots a Àger i Os de Balaguer.

Calendari 2022-2023 de l'Església Jove de Lleida

La Delegació Pastoral de Joves de Lleida ha fet públic el seu calendari d'activitats per al curs 2022-2023, que enguany culminarà amb la celebració de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) a Lisboa. Aquesta trobada de joves de tot el món amb el Papa, que es farà entre el 26 de juliol i el 7 d'agost és, a més, una peregrinació, una festa de la joventut, una expressió de l'Església universal i un fort moment d'evangelització del món juvenil.

El calendari de l'Església Jove de Lleida ja té una primera cita el 28 de setembre, dia que es commemora l'afusellament del beat

ACTIVITATS Església Jove de Lleida				2022/23			
SEPTEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE	SEPTEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE
L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	28 Francesc Castelló - 19.30 h. St. Pere	1 Vella a Maria - 20.00 h. 29 Injuguem-nos	13 Cineforum - 17.00 h. Al. Mariana	9-11 Records d'Adrià 16 Vella de Nadal - 20.00 h. St. Pau
GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL
L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	28 Cineforum - 17.00 h. Ac. Mariana	22 Cineforum - 20.30 h. St. Ignasi	4 Walk Share Pray - Batallés 25 Jornada Aniversari S.J.	18 Cineforum - 17.00 h. Al. Mariana 27 Assemblea Diocesana
MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	JUNY	JULIOL	AGOST	AGOST
L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D	L M M J V S D
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	18-19 de curs EJP2 20-2 Peregrinació a Lourdes	24-25 26-27 28-29 30-31	26-7 JMJ Portugal	

Francesc Castelló Aleu, a l'Església de Sant Pere. Entre altres activitats, hi haurà sessions de Cine-

fòrum a l'Acadèmia Mariana el 13 de novembre, el 29 de gener i el 16 d'abril.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

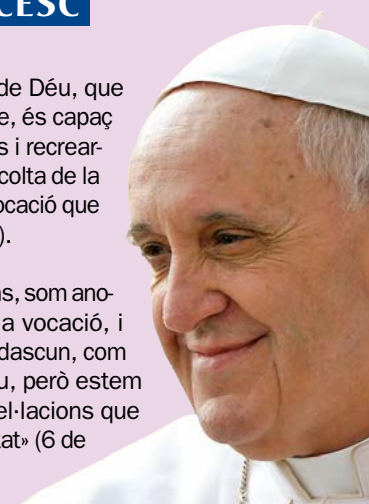

@Pontifex_es: «Si us plau, no ens rendim a la lògica de la violència, a la perversa espiral de les armes. Prenguem el camí del diàleg i de la pau!» (1 de maig).

@Pontifex_es: «Benvolguts germans i germanes ancians, mireu, si us plau, els joves. Ells ens miren, i la nostra coherència pot obrir-los un camí de vida bellíssim. No obstant això, una eventual hipocresia farà molt mal. Preguem junts els uns pels altres» (4 de maig).

@Pontifex_es: «La Paraula de Déu, que ens allibera de l'egocentrisme, és capaç de purificar-nos, il·luminar-nos i recrear-nos. Posem-nos llavors a l'escolta de la Paraula, per a obrir-nos a la vocació que Déu ens confia» (6 de maig).

@Pontifex_es: «Com a cristians, som anomenats personalment a una vocació, i també convocats: brilllem, cadascun, com una estrella en el cor de Déu, però estem cridats a formar junts constel·lacions que orientin el camí de la humanitat» (6 de maig).

Les Filles de la Caritat deixen Lleida després de 230 anys

La comunitat de religioses «Terra Ferma», de la Companyia de les Filles de la Caritat, que residien en un pis al barri lleidatà de Pardinyes, han tancat definitivament la casa el passat 30 de setembre donat que les tres germanes que hi convivia han estat destinades a Barcelona, en un procés progressiu de reagrupament a causa de la falta de noves vocacions i de l'edat avançada de les religioses. Les Filles de la Caritat, que havien tingut presència a Lleida des del 1792, on havien arribat a tenir cinc o sis cases i havien fet feines de voluntariat a l'Hospital de Santa Maria, a la Maternitat o a la Llar de Sant Josep, entre altres, deixen la ciutat en la que

és la cinquena comunitat religiosa que ha de tancar durant aquest 2022.

La mare Remedios, superiora de la comunitat, expressa la «gran tristesa que representa haver de marxar de Lleida» i prega «perquè hi hagi noves vocacions en el futur que

permetin reprendre l'activitat». Les tres religioses que quedaven a la casa de Pardinyes tenen 92, 83 i 76 anys, respectivament. La comunitat va patir un cop molt fort ara fa tres anys, quan van morir tres de les monges que vivien plegades i estaven vinculades a la Parròquia de Sant Salvador del barri de Pardinyes. Ara, la superiora de la comunitat lleidatana, que portava quatre anys a la ciutat, anirà destinada a un pis del barri de la Barceloneta per fer tasques de prevenció de la marginació social. Les altres dues aniran una a una residència de gent gran a fer de voluntària i l'altra a una casa amb altres germanes d'edat avançada.

El passat 27 de setembre, coincidint amb la festivitat de Sant Vicenç de Paül, es va celebrar una missa a la Parròquia de Sant Salvador de Pardinyes, oficiada pel bisbe Salvador, com a comiat a la llarga presència de les Filles de la Caritat a la ciutat.

La superiora d'Aitona, destinada a Tafalla

La fins ara superiora de la residència de les Germanetes dels Ancians Desemparats Santa Teresa Jornet d'Aitona deixa el seu destí després de gairebé tres anys i mig de servei a la casa, i es trasllada a la residència d'ancians que la congregació té a Tafalla, a Navarra. La seva substituta és sor Carme Riadigos, procedent de l'Hogar Santa María la Mayor, que les germanetes tenen a Casp. Tot i que la nova superiora és gallega, coneix bé Aitona, ja que hi va fer de superiora fa una vintena d'anys.

Llista d'espera a les Llars del Seminari

Les Llars del Seminari hi viuen 62 persones, 32 de les quals són menors. Els 18 habitatges socials que hi ha són un refugi per a famílies vulnerables. El projecte de les Llars és fruit de la crisi del 2008. L'aleshores bisbe de Lleida, Joan Piris, va decidir convertir l'antic seminari en habitatges socials i al 2015 hi van arribar les primeres famílies. Ara mateix hi ha una llista d'espera de 30 famílies més esperant per un pis.

REFLEXIONS

Arrelats a la vida

Aquestes setmanes els centres d'esplai, els agrupaments escoltes i els grups de lleure educatiu recuperen plenament la seva activitat. Un nou curs comença i aquests espais esdevenen, altra vegada, una alternativa important en l'educació en el lleure. Una alternativa consolidada, amb una tradició pròpia, una tradició que representa tot un estil educatiu. Voldria ressaltar-ne dos punts. En primer lloc, que els centres d'esplai van omplir i omplen un buit en zones on els dèficits de serveis eren i són greus. La iniciativa social, la societat civil, lligada al voluntariat —parròquies, escoles, associacions de veïns, entitats diverses...— va donar resposta a una necessitat del sector infantil i juvenil. En segon lloc, els centres d'esplai han estat i són un factor d'integració. Integració cultural perquè han permès a molts infants i joves la formació i autoformació, però també perquè els ha aplegat i els ha permès —a partir d'aquestes experiències— un arrelament a la realitat, generant sentit de pertinences.

L'acció educativa desenvolupada ha possibilitat treballar uns valors els quals no hem de renunciar mai: l'amistat, el compromís, el sentit de la gratuïtat, el servei generós, el gust de fer bé la pròpia feina fins al final, la capacitat de contemplar els horitzons que ens estimulen... Els centres d'esplai de l'Església han pogut oferir, també, la descoberta o l'enfortiment de la presència de Déu en el món, bategant ben viva, els ensenyaments de Jesús que són referència per donar sentit a la vida, l'amor al pròxim que ha d'esdevenir servei, la força de l'Esperit que ens mou en la veritat... «Jesús els tornà a adreçar la paraula. Els digué: Jo soc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida» (Jn 8,12). Ens hi juguem la veritable qualitat de la vida i, sovint, el sentit. Aquests valors bàsics s'han de fer presents, s'han de testimoniar. Cal fer-los abastables, creïbles, assumibles a partir de les situacions de cada dia, dels mètodes propis, del compromís indefugible d'uns educadors que els visquin compromesament. «M'ensenyaràs el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir al teu davant» (Ac 2,28). En darrer terme, l'educació —i l'educació en el lleure, per tant— no val només pel que ensenya sinó sobretot per la qualitat i profunditat de la vida humana que configura.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ga 1,6-12 / Sl 110 / Lc 10,25-37]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria Josepa Rosselló, fund.

4. □ Dimarts [Ga 1,13-24 / Sl 138 / Lc 10,38-42]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els ve-

terinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. □ Dimecres [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29 / 2C 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ Dijous [Ga 3,1-5 / Sl: Lc 1 / Lc 11,5-13]. Sant Bru (Colònia, 1035 - Squi-

llace, 1101), prevere retirat al desert de Chartreuse, fund. dels Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria Francesca de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. □ Divendres [Ga 3,7-14 / Sl 110 / Lc 11,15-26]. La Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336).

8. ■ Dissabte [Ga 3,22-29 / Sl 104 / Lc 11,27-28]. Lleida: □ Sants Àngels

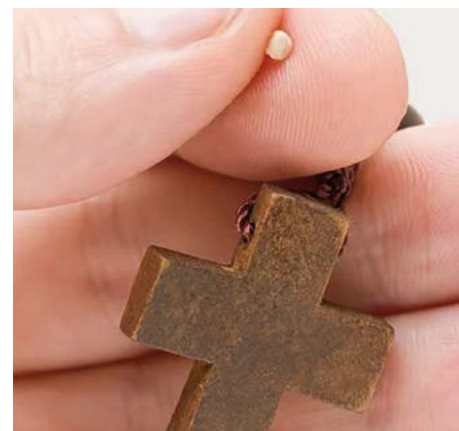
de la Guarda. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

9. ■ Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2R 5,14-17 / Sl 97 / 2Tm 2,8-13 / Lc 17,11-19]. Sant Dionís, primer bisbe de París, i companys clergues, màrtirs (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev. fund.; sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe.

Diurnenge XXVII de durant l'any (C)

COMENTARI

«L'home orgullós
se sentirà insegur;
el just viurà perquè
ha cregut»

Ens costa molt de ser humils: tots ens creiem molt importants. I en aquest sentit ens pot costar molt la fe, perquè com ens creiem tan importants podem pensar que tot allò que no podem entendre o aconseguir amb la nostra pròpia força ja és impossible. Si no, preguntem-nos: ens creiem de veritat les paraules de Jesús a l'evangeli: *Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: «Arrenca't de soca-rel i planta't al mar» us obeiria?* Ens ho creiem això? Algú dirà que cal molta fe, però Jesús parla d'una *fe tan menuda com un gra de mostassa* que és com mig gra de blat. Ens manca una fe autèntica, un confiar del tot en el Senyor, un saber que per nosaltres mateixos som només uns treballadors sense cap mèrit, hàgim fet el que hàgim fet. Per això Jesús a l'evangeli ens diu: *Quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: «Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure»*. Per tant, no tenim res de què presumir; hem fet el que hàviem de fer ni que sigui molt als ulls dels homes. Però sovint caiem en la temptació de presumir d'allò que hem fet: «és que jo he treballat tant»; «és que jo hi he dedicat tantes hores»... que m'haurien de recompensar. Però ja a l'AT el profeta Habacuc diu al final: *L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur; però el just viurà perquè ha cregut*. El profeta es queixa al Senyor que no veu una resposta a tantes calamitats i penes del poble. Però el Senyor li diu, que confii en ell, que no posi la seva confiança en el seu orgull, perquè només la fe dona vida, i vida autèntica. Pau repeteix aquestes paraules, en les seves cartes, diverses vegades. L'apòstol a la segona lectura convida a tenir un esperit de fortaleza: *Déu ens ha donat un esperit de fermesa, d'amor i de seny*. I acaba dient: *Viu en la fe i en l'amor*. La nostra vida ha d'estar marcada per una fe profunda que ens faci pensar que res no és impossible perquè tenim *la fortaleza que Déu ens dona* que és el seu Esperit.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Habacuc (Ha 1,2-3;2,2-4)

Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salvareu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies. El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada. L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prostrem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant el Senyor, que ens ha creat, / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,6-8.13-14)

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'avergonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor ni de mi, que estic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortaleza que Déu ens dona. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Lluç (Lc 17,5-10)

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe.» El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: «Arrenca't de soca-rel i planta't al mar», us obeiria. Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, li dieu mai que entri de seguida i sigui a taula? No li dieu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengeu i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I quan l'esclau ha complert aquestes ordres, qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: «Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure»».

▶ Lectura de la profecia de Habacuc (Hab 1,2-3;2,2-4)

¿Hasta cuándo, Señor, pediré auxilio sin que me oigas, te gritaré: ¡Violencia!, sin que me salves? ¿Por qué me haces ver crímenes y contemplar opresiones? ¿Por qué pones ante mí destrucción y violencia, y surgen disputas y se alzan contiendas?

Me respondió el Señor: Escribe la visión y grábala en tablillas, que se lea de corrido; pues la visión tiene un plazo, pero llegará a su término sin defraudar. Si se atrasa, espera en ella, pues llegará y no tardará. Mira, el altanero no triunfará; pero el justo por su fe vivirá.

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras». R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 1,6-8.13-14)

Querido hermano:

Te recuerdo que reavives el don de Dios que hay en ti por la imposición de mis manos, pues Dios no nos ha dado un espíritu de cobardía, sino de fortaleza, de amor y de templanza.

Así pues, no te avergüences del testimonio de nuestro Señor ni de mí, su prisionero; antes bien, toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios. Ten por modelo las palabras sanas que has oído de mí en la fe y el amor que tienen su fundamento en Cristo Jesús. Vela por el precioso depósito con la ayuda del Espíritu Santo que habita en nosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 17,5-10)

En aquel tiempo, los apóstoles le dijeron al Señor: «Auméntanos la fe».

El Señor dijo: «Si tuvierais fe como un granito de mostaza, diríais a esa morera: «Arráncate de raíz y plántate en el mar», y os obedecería. ¿Quién de vosotros, si tiene un criado labrando o pastoreando, le dice cuando vuelve del campo: «Enseguida, ¿ven y ponte a la mesa»? ¿No le diréis más bien: «¿Prepárame de cenar, cíñete y sírveme mientras como y bebo, y después comerás y beberás tú»? ¿Acaso tenéis que estar agradecidos al criado porque ha hecho lo mandado? Lo mismo vosotros: cuando hayáis hecho todo lo que se os ha mandado, decid: «Somos siervos inútiles, hemos hecho lo que teníamos que hacer»».